

V?c C-530/09

Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa

v.

Minister Finansów

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Wojewódzki S?d Administracyjny w Poznaniu)

„DPH - Sm?rnice 2006/112/ES - ?lánek 52 písm. a) a ?l. 56 odst. 1 písm. b) a g) - Místo zdanitelných pln?ní - Da?ová p?íslušnost - Vytvo?ení, nájem a montáž veletržních stánk?“

Shrnutí rozsudku

Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?ídané hodnoty – Poskytování služeb – Ur?ení místa rozhodného pro vznik da?ové povinnosti – Vytvo?ení, do?asn? poskytování a p?ípadn? doprava veletržního nebo výstavního stánku

[Sm?rnice Rady 2006/112, ?l. 52 písm. a) a ?l. 56 odst. 1 písm. b) a g)]

Sm?rnice 2006/112 o společném systému dan? z p?ídané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že na službu spo?ívající ve vytvo?ení, do?asném poskytování a p?ípadn? doprav? a montáži veletržního nebo výstavního stánku pro zákazníky, kte?í vystavují zboží a prezentují služby na veletrzích a výstavách, se m?že vztahovat:

- ?lánek 56 odst. 1 písm. b) této sm?rnice, pokud je tento stánek koncipován nebo používán pro reklamní ú?ely;
- ?lánek 52 písm. a) uvedené sm?rnice, pokud je daný stánek vytvo?en a poskytnut pro ur?itý veletrh nebo výstavu s kulturním, um?leckým, sportovním, v?deckým, vzd?lávacím, zábavním nebo podobným nám?tem, nebo pokud odpovídá vzoru, jehož tvar, velikost, materiálové složení nebo vzhled stanovil organizátor ur?itého veletrhu nebo výstavy;
- ?lánek 56 odst. 1 písm. g) téže sm?rnice, pokud je ur?ujícím prvkem uvedené služby úplatné do?asn? poskytování hmotných sou?ástí téhož stánku.

Aby mohla být daná služba kvalifikována jako reklamní služba ve smyslu uvedeného ?l. 56 odst. 1 písm. b), sta?í, aby byl uvedený stánek používán k p?edání sd?lení ur?eného k tomu, aby informovalo ve?ejnost o existenci nebo kvalitách výrobku nebo služby nabízených p?íjemcem s cílem zvýšit jejich prodej, nebo aby byl neod?litelnou sou?ástí reklamní kampan? a p?ispíval k ší?ení reklamního sd?lení. Tak je tomu zejména v p?ípad?, kdy uvedený stánek p?edstavuje nosi? k p?edání sd?lení informujícího ve?ejnost o existenci nebo kvalit? výrobk?, nebo slouží k organizaci propaga?ních akcí.

Pokud naproti tomu dot?ený stánek tyto podmínky nespl?uje, pak je k tomu, aby bylo možné uvedenou službu kvalifikovat jako vedlejší ve smyslu ?l. 52 písm. a) sm?rnice 2006/112, třeba, aby byl uvedený stánek poskytnut pro veletrh nebo výstavu, které se konají – a? již jednorázov? nebo opakovan? – na ur?itém míst?. Jelikož toto ustanovení vyžaduje výb?r dan? z p?ídané hodnoty v míst?, kde je služba skute?n? vykonána, hrozilo by tudíž, že by jeho uplatn?ní na poskytnutí stánku, který je používán na mnoha veletrzích nebo výstavách, které se konají ve

vícero členských státech, bylo nadměru složité, a zpochybnilo by tak spolehlivý a správný výběr uvedené daně.

Konečně za předpokladu, že by se na dotčenou službu nevztahoval čl. 56 odst. 1 písm. b) ani čl. 52 písm. a), může být za uvedených podmínek kvalifikována jako nájem movitého hmotného majetku ve smyslu čl. 56 odst. 1 písm. g), zejména pak tehdy, je-li dotčený stánek používán na vícero veletrzích nebo výstavách, které se odehrávají v různých členských státech.

Je na vnitrostátních soudech, které jsou jako jediné příslušné k posouzení skutkového stavu, aby s ohledem na okolnosti vlastní každému případu určily základní charakteristiky dotčeného poskytování služeb za účelem jeho kvalifikace z pohledu směrnici 2006/112.

(viz body 18, 20–21, 26–27, 32–33 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

27. října 2011(*)

„DPH – Směrnice 2006/112/ES – Článek 52 písm. a) a čl. 56 odst. 1 písm. b) a g) – Místo zdanitelných plnění – Daňová příslušnost – Vytvoření, nájem a montáž veletržních stánků“

Ve věci C-530/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Polsko) ze dne 26. října 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 18. prosince 2009, v řízení

Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa

proti

Minister Finansów,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, M. Safjan, M. Ilešič, J.-J. Kasel (zpravodaj) a M. Berger, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. prosince 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa P. Kuźmiakem, doradca podatkowy, ve spolupráci s M. Witkowiakem, ekspert,
- za polskou vládu A. Kramarczyk, jakož i M. Szpunarem a B. Majczynou, jako zmocnění,
- za německou vládu J. Möllem a C. Blaschkem, jako zmocnění,
- za řeckou vládu Z. Chatzipavlou a G. Papagianni, jakož i G. Kanellopoulosem, jako zmocnění,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Arenou, avvocato dello Stato,
- za Evropskou komisi K. Herrmann a D. Triantafyllouem, jako zmocnění,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. ledna 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 52 písm. a) a čl. 56 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa (dále jen „Inter-Mark“), společností založenou podle polského práva, která je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) v Polsku, a Dyrektorem Izby Skarbowej w Poznaniu (ředitelem daňového úřadu v Poznani, dále jen „Dyrektorem“), jednajícím jménem Minister Finansów (ministerstvo financí), ve věci určení místa, jež se považuje za místo poskytnutí služby, pro účely výběru DPH.

Právní rámec

Unijní právní úprava

3 Článek 45 směrnice 2006/112 stanoví:

„Místem poskytnutí služby související s nemovitostí, včetně služeb realitních kanceláří a odhadců a služeb při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou služby architektů a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitost nachází.“

4 Článek 52 písm. a) této směrnice uvádí:

„Místem poskytnutí těchto služeb je místo, kde je služba skutečně vykonána:

a) kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné činnosti včetně činností organizátorů takových činností a případně též poskytnutí vedlejších služeb k těmto činnostem“.

5 Článek 56 odst. 1 písm. b) a g) uvedené směrnice zní:

„1. Místem poskytnutí následujících služeb příjemci usazenému mimo Společenství nebo osob povinné k dani usazené ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako poskytovatel, je

místo, kde má příjemce sídlo své ekonomické [hospodářské] činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytnuta, a nemá-li takové sídlo či stálou provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

[...]

b) reklamní služba;

[...]

g) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou všech dopravních prostředků;

[...]"

Vnitrostátní právní úprava

6 Článek 27 odst. 2 bod 3 písm. a) zákona ze dne 11. března 2004 o dani z přidané hodnoty (Ustawa z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług, Dz. U. č. 54, částka 535) ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o DPH“) stanoví:

„Místem poskytnutí služeb souvisejících s kulturními, uměleckými, sportovními, vědeckými, vzdělávacími, zábavními nebo podobnými činnostmi a podobných služeb, jako jsou veletrhy a výstavy, jakož i vedlejších služeb k této činnosti, je místo, kde jsou tyto služby skutečně vykonány [...]“.

7 Článek 27 odst. 3 zákona o DPH zní následovně:

„Jsou-li služby uvedené v odstavci 4 poskytovány:

1) fyzickým a právnickým osobám, jakož i organizačním subjektům bez právní subjektivity, které mají sídlo nebo bydliště na území tohoto státu, nebo

2) osobám povinným k dani, které mají sídlo nebo bydliště na území Společenství, avšak v jiné zemi, než je země poskytovatele,

je místem poskytování služeb místo, kde má příjemce služeb sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou byla služba poskytnuta, nebo pokud takové místo neexistuje, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.“

8 Podle čl. 27 odst. 4 bodu 2 zákona o DPH se odstavec 3 použije zejména na reklamní služby.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

9 Dne 11. února 2009 společnost Inter-Mark požádala Dyrektora o písemný výklad ustanovení zákona o DPH k určení místa poskytování služeb nájmu stánků na veletrzích a výstavách a určení tohoto místa, jsou-li tytéž služby poskytovány subdodavatelem. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že část týkající se subdodavatelství není v rámci projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce relevantní.

10 Společnost Inter-Mark ve své žádosti popsala činnost, kterou chce vykonávat, jako činnost spočívající v došném poskytování veletržních a výstavních stánků zákazníkům, kteří vystavují své zboží nebo prezentují své služby na takových akcích. Uvedenému poskytování stánků zpravidla předchází vypracování a vizualizace projektu. Poskytování služeb zahrnuje případně i dopravu součástí stánku a jeho montáž v místě organizace veletrhu nebo výstavy. Služby nájmu

stánky jsou zajišťovány zejména pro zahraniční smluvní partnery, kteří mají sídlo nebo bydliště na území členských států Unie nebo třetích států. Společnost Inter-Mark však nevykládá poskytování svých služeb vnitrostátním subjektům. Dotčené stánky musí být poskytovány nájemcem jak na polském území, tak na území členských států Unie a třetích států. Po vypršení smlouvy musí příjemci tyto stánky vrátit společnosti Inter-Mark.

11 Podle společnosti Inter-Mark se náklady na poskytování uvedených stánků přičítají k poplatkům, které musí vystavovatelé zaplatit organizátorovi dotyčné akce, aby se jí mohli účastnit. Tyto poplatky zahrnují zejména náklady na dodávky médií, veletržní infrastrukturu a mediální komunikaci. Za uspořádání a sestavení stánků je naproti tomu odpovědný každý vystavovatel, který v tomto ohledu využívá služeb společnosti Inter-Mark. Vstupné, které je po návštěvnících požadováno na některých veletrzích a výstavách, připadá výhradně organizátorům těchto akcí.

12 Společnost Inter-Mark ve své žádosti upřesnila, že má za to, že služby, které poskytuje, jsou proto reklamními službami ve smyslu směrnice 2006/112. Dotčené služby by mohly být eventuálně kvalifikovány jako nájem a jiné podobné služby týkající se movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků.

13 Dne 4. května 2009 Dyrektor, jednajícím jménem Minister Finansów, poskytl individuální výklad, ve kterém měl za to, že takové služby, jako jsou služby dotčené v původním řízení, musí být podle čl. 27 odst. 2 bodu 3 písm. a) zákona o DPH považovány za služby poskytované na místě, kde jsou skutečně vykonány. Na podporu svého výkladu Dyrektor uvedl, že reklama je formou přesvědčující komunikace, která využívá techniky a prostředky s cílem upozornit na výrobek, službu nebo myšlenku. Činnosti společnosti Inter-Mark přitom takovou formou komunikace nejsou, ale jsou spíše vedlejšími službami k organizaci veletrhů a výstav.

14 Společnost Inter-Mark podala proti tomuto individuálnímu výkladu žalobu k předkládajícímu soudu. Na podporu této žaloby společnost Inter-Mark uvedla, že výklad, který poskytl Dyrektor, je v rozporu zejména s čl. 52 písm. a) a čl. 56 odst. 1 písm. b) nebo g) směrnice 2006/112 a s judikaturou Soudního dvora, jak vyplývá z rozsudků ze dne 17. listopadu 1993, Komise v. Francie (C-68/92, Recueil, s. I-5881); Komise v. Lucembursko (C-69/92, Recueil, s. I-5907) a Komise v. Španělsko (C-73/92, Recueil, s. I-5997), jakož i z rozsudků ze dne 26. září 1996, Dudda (C-327/94, Recueil, s. I-4595); ze dne 5. března 2003, Design Concept (C-438/01, Recueil, s. I-5617), a ze dne 9. března 2006, Gillan Beach (C-114/05, Sb. rozh. s. I-2427), týkajících se šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidáné hodnoty: jednotný základ daní (Úč. vst. L 145, s. 1, dále jen „šestá směrnice“).

15 Za těchto podmínek se Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předložnou otázku:

„a) Je třeba ustanovení čl. 52 písm. a) směrnice [2006/112] vykládat v tom smyslu, že služby poskytované v došlém poskytování výstavních a veletržních stánků zákazníkům, kteří představují svou nabídku na veletrzích a výstavách, patří mezi vedlejší služby – uvedené v těchto ustanoveních – k činnostem organizátorů veletrhů a výstav, tedy mezi služby podobné kulturní, umělecké, sportovní, vzdělávací a zábavní činnosti, jež jsou zdaněny v místě, kde jsou skutečně vykonány,

b) nebo je třeba mít za to, že se jedná o reklamní služby, které jsou podle čl. 56 odst. 1 písm. b) směrnice [2006/112] zdaněny v místě, kde má příjemce stálé sídlo své hospodářské činnosti nebo kde má stálou provozovnu, pro kterou byla služba poskytnuta, nebo pokud takové místo neexistuje, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,

jestliže p?edm?tem t?chto slu?eb je do?asn? poskytování stánk? zákazník?m, kte?í p?edstavují svoji nabídku na veletrzích a výstavách, jemu? obvykle p?edchází vypracování projektu stánku a jeho vizualizace, p?ípadn? doprava sou?ástí stánku a jeho montáž na míst? organizování veletrh? nebo výstav, a jestliže zákazníci poskytovatele, kte?í vystavují své zboží nebo prezentují své služby, platí organizátorovi p?íslušné akce poplatek za pouhou možnost ú?astnit se t?chto veletrh? nebo výstav, který zahrnuje náklady na dodávky médií, veletr?ní infrastrukturu, mediální komunikaci atd.

Každý vystavovatel má osobní odpov?dnost za uspo?ádání a sestavení svého vlastního stánku a využívá v tomto ohledu sporné služby vyžadující výklad.

Za vstup na veletrhy a výstavy požadují organizáto?i po náv?t?vnících, aby zaplatili vstupné, které p?ípadne organizátorovi této akce, a nikoliv poskytovateli služby.“

K p?edb?žné otázce

16 Podstatou otázky p?edkládajícího soudu je, zda sm?rnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že služby spo?ívající ve vytvo?ení, do?asném poskytování a p?ípadn? doprav? a montáži výstavních stánk? pro zákazníky, kte?í vystavují své zboží a prezentují své služby na veletrzích a výstavách, musí být považovány za vedlejší služby k organizování ?innosti uvedené v ?l. 52 písm. a) sm?rnice 2006/112 nebo za reklamní služby uvedené v ?l. 56 odst. 1 písm. b) dané sm?rnice.

17 K poskytnutí užite?né odpov?di p?edkládajícímu soudu je t?eba nejprve zkoumat, zda – jak uvádí spole?nost Inter-Mark a Komise – se na takové služby, jako jsou služby uvedené v p?edb?žné otázce, m?že vztahovat ?l. 56 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112.

18 V tomto ohledu je t?eba p?ipomenout, že Soudní dv?r již judikoval, že k tomu, aby bylo možné kvalifikovat propaga?ní akci jako reklamní službu ve smyslu ?l. 9 odst. 2 písm. e) šesté sm?rnice, jeho? zn?ní je totožné se zn?ním ?l. 56 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112, posta?uje, že tato akce zahrnuje p?edání sd?lení ur?eného k tomu, aby informovalo ve?ejnost o existenci nebo kvalitách výrobku nebo služby s cílem zvýšit prodej (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Komise v. Francie, bod 18).

19 Toté? platí pro každé pln?ní, které je neodd?litelnou sou?ástí reklamní kampan?, a které z toho d?vodu p?ispívá k ší?ení reklamního sd?lení. Tak je tomu v p?ípad? výroby nosi?? používaných pro ur?itou reklamu (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Francie, bod 19).

20 Z toho plyne, že služba spo?ívající v koncipování a do?asném poskytování veletr?ního nebo výstavního stánku musí být považována za reklamní službu ve smyslu ?l. 56 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112, pokud je tento stánek používán k p?edání sd?lení ur?eného k tomu, aby informovalo ve?ejnost o existenci nebo kvalitách výrobku nebo služby nabízených p?íjemcem s cílem zvýšit jejich prodej, nebo pokud je neodd?litelnou sou?ástí reklamní kampan? a p?ispívá k ší?ení reklamního sd?lení. Tak je tomu zejména v p?ípad?, kdy uvedený stánek p?edstavuje nosi? k p?edání sd?lení informujícího ve?ejnost o existenci nebo kvalit? výrobk?, nebo slouží k organizaci propaga?ních akcí.

21 Pokud naproti tomu stánek tyto podmínky nespl?uje, takové služby, jako jsou služby dot?ené v p?vodním ?ízení, nelze kvalifikovat jako reklamní služby ve smyslu ?l. 56 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112.

22 Pokud se v takovém p?ípad? na uvedenou službu nevztahuje ?l. 56 odst. 1 písm. b)

směrnice 2006/112, je dále třeba určit, zda se na tuto službu může vztahovat čl. 52 písm. a) této směrnice.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o poskytování služeb, které lze kvalifikovat jako vedlejší k činnosti podobné poskytování služeb uvedených v čl. 52 písm. a) směrnice 2006/112, mezi které patří činnosti vykonávané organizátorem veletrhů a výstav, Soudní dvůr rozhodl, že jednotlivé kategorie služeb uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. c) šesté směrnice, jehož znění odpovídá znění čl. 52 písm. a) směrnice 2006/112, mají jako společnou charakteristiku zejména to, že jsou obecně poskytovány při konkrétních událostech, a že místo, kde jsou tyto komplexní služby skutečně vykonány, je v zásadě jednoduché určit, neboť uvedené události se konají na konkrétním místě (výše uvedený rozsudek Gillan Beach, bod 24).

24 Z toho plyne, že takovou službu, jako je služba uvedená v předložené otázce, lze kvalifikovat jako vedlejší službu ve smyslu čl. 52 písm. a) směrnice 2006/112, pokud se týká koncipování a dočasného poskytnutí stánku pro určitý veletrh nebo výstavu s kulturním, uměleckým, sportovním, vzdělávacím, zábavním nebo podobným námětem, nebo stánku, který odpovídá vzoru, jehož tvar, velikost, materiálové složení nebo vzhled stanovil organizátor určitého veletrhu nebo výstavy.

25 Jak všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření, shodně zdůraznili, vytvoření a dočasné poskytování stánku používaného pro účely konkrétního veletrhu nebo výstavy musí být v takovém případě považována za vedlejší službu k činnosti vykonávané organizátorem tohoto veletrhu nebo výstavy, na kterou se vztahuje čl. 52 písm. a) směrnice 2006/112.

26 V tomto ohledu je nutné, aby byl stánek poskytnut pro veletrh nebo výstavu, které se konají – ať již jednorázově nebo opakovaně – na určitém místě. Jelikož čl. 52 písm. a) směrnice 2006/112 vyžaduje výběr DPH v místě, kde je služba skutečně vykonána, hrozilo by tudíž, že by uplatnění tohoto ustanovení na poskytnutí stánku, který je používán na mnoha veletrzích nebo výstavách, které se konají ve vícero členských státech, bylo nadměrně složité, a zpochybnilo by tak spolehlivost a správnost výběru DPH.

27 Konečně za předpokladu, že by se v některých případech na službu dotčenou v původním řízení nevztahoval čl. 56 odst. 1 písm. b) ani čl. 52 písm. a) směrnice 2006/112, je třeba za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu určit, které jiné ustanovení uvedené směrnice se na tuto službu může vztahovat.

28 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že s ohledem na charakteristiky uvedených služeb je třeba úplatné dočasné poskytování hmotných součástí stánku za těchto podmínek považovat za určující prvek této služby. V takové situaci musí být uvedená služba kvalifikována jako nájem movitého hmotného majetku ve smyslu čl. 56 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112. Jak vyplývá z bodu 26 tohoto rozsudku, je tomu tak zejména tehdy, je-li uvedený stánek používán na vícero veletrzích nebo výstavách, které se konají v různých členských státech.

29 Je třeba dodat, že v každém případě a nezávisle na uvedené situaci takovou službu, jako je služba dotčená v původním řízení, nelze – na rozdíl od toho, co uvedla německá vláda – považovat za službu související s nemovitostí ve smyslu článku 45 směrnice 2006/112.

30 Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že uvedený článek 45 se může vztahovat pouze na poskytování služeb, které vykazují dostatečný přímý vztah k nemovitosti (viz obdobný rozsudek ze dne 7. září 2006, Heger, C-166/05, Sb. rozh. s. I-7749, bod 24, který se týká výkladu čl. 9 odst. 2 písm. a) šesté směrnice).

31 Je však nutno konstatovat, že ve věci v původním řízení uvedené poskytování služeb nevykazuje žádný primární vztah k nemovitosti, jelikož pouhá skutečnost, že veletržní nebo výstavní stánek musí být přesně a dočasně umístěn na nemovitosti nebo uvnitř takové nemovitosti, není v tomto ohledu dostatečná.

32 Je na vnitrostátních soudech, které jsou jako jediné příslušné k posouzení skutkového stavu, aby s ohledem na okolnosti vlastní každému případu určily základní charakteristiky dotčeného poskytování služeb za účelem jeho kvalifikace z pohledu směrnice 2006/112.

33 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že na službu poskytující ve vytvoření, dočasném poskytování a případně dopravě a montáži veletržního nebo výstavního stánku pro zákazníky, kteří vystavují své zboží a prezentují své služby na veletrzích a výstavách, se může vztahovat:

- článek 56 odst. 1 písm. b) této směrnice, pokud je tento stánek koncipován nebo používán pro reklamní účely;
- článek 52 písm. a) uvedené směrnice, pokud je daný stánek vytvořen a poskytnut pro určitý veletrh nebo výstavu s kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným námětem, nebo pokud odpovídá vzoru, jehož tvar, velikost, materiálové složení nebo vzhled stanovil organizátor určitého veletrhu nebo výstavy;
- článek 56 odst. 1 písm. g) téže směrnice, pokud je určujícím prvkem uvedené služby úplatné dočasné poskytování hmotných součástí téhož stánku.

K nákladům řízení

34 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z prodané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že na službu poskytující ve vytvoření, dočasném poskytování a případně dopravě a montáži veletržního nebo výstavního stánku pro zákazníky, kteří vystavují zboží a prezentují služby na veletrzích a výstavách, se může vztahovat:

- článek 56 odst. 1 písm. b) této směrnice, pokud je tento stánek koncipován nebo používán pro reklamní účely;
- článek 52 písm. a) uvedené směrnice, pokud je daný stánek vytvořen a poskytnut pro určitý veletrh nebo výstavu s kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným námětem, nebo pokud odpovídá vzoru, jehož tvar, velikost, materiálové složení nebo vzhled stanovil organizátor určitého veletrhu nebo výstavy;
- článek 56 odst. 1 písm. g) téže směrnice, pokud je určujícím prvkem uvedené služby úplatné dočasné poskytování hmotných součástí téhož stánku.

Podpisy.

* Jednací jazyk: polština.